

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

1. Ο Στράτος Διονυσίου μαζί με την αγαπημένη του γυναίκα, στα πρώτα τους νεανικά χρόνια.
2. Δύο θρύλοι. Ο Στράτος Διονυσίου με τον Στέλιο Καζαντζίδη.
3. Μαζί με τον Άκη Πάνου με τον οποίο συνεργάστηκε. 4. Με τον Τόλη Βοσκόπουλο. Ο Βοσκόπουλος που ήταν και αυτός στις μεγάλες του δόξες, συμπαραστάθηκε σε μεγάλο βαθμό σε μια από δύσκολες τις περιόδους της ζωής του Διονυσίου και τον ξανάφερε στην ζωή της πίστας, όταν όλοι τον είχαν αρνηθεί.
5. Με τον μεγάλο στιχουργό Λεωτέρη Παπαδόπουλο. Ο Λεωτέρης Παπαδόπουλος που έγραψε τους στίχους του τραγουδιού: «Βρέχει φωτιά στην στράτα μου» εκτιμούσε την δυνατή φωνή του Στράτου Διονυσίου.

Βρέχει φωτιά στην στράτα μου/ φωτιά με έχει κάψει/ για τα φτωχά τα νιάτα μου/ κανέναν δεν θα κλάψει. Η ζωή εδώ τελειώνει/ σβήνει το καντήλι μου/ και η ψυχή σαν χελιδόνη/ φεύγει από τα χείλη μου.

«ΕΦΥΓΕ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΛΥΣΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ»

Αγαπιέ αναγνώστη καλημέρα.

Στην σημερινή μας περιήγηση στα παλιά, θα σταθούμε σε εποχές που και εμείς τις ζήσαμε. Ήταν τα χρόνια της δικής μας νιότης.

Κάθε γενιά είχε και θα έχει την δική της νιότη, άσχετα ο χρόνος αν βιάζεται και μας τραβά μαζί του στην ξέφρενη πορεία του, φθείροντας την δροσιά και την λάμψη, που μας είχε χαρίσει η φύση στα πρώτα μας -και καλύτερα- χρόνια.

Φυσικά και δεν θα μιλήσουμε σήμερα για τον χρόνο, αλλά θα αναφερθούμε σε ένα πολύ σημαντικό καλλιπέννη του τραγουδιού, που εμείς οι παλιότεροι ζήσαμε την εποχή του.

Πρόκειται για τον Στράτο Διονυσίου, που θεωρείται και σήμερα σαν μια από τις σημαντικότερες φωνές στην ιστορία του ελληνικού πενταγράμμου.

Ο Στράτος Διονυσίου (1935-1990), έφυγε πρόωρα από την ζωή στα 55 του χρόνια, από καρδιά. Ο απροσδόκτος χαμός του συγκίνησε ολό-

κληρη την Ελλάδα. Χαρακτηριστικά είναι τα λόγια που έγραψε μια εφημερίδα: «Έφυγε ο Στράτος και παρέλυσε το κράτος».

Για τον Στράτο Διονυσίου έχουν γραφτεί πολλά. Σε μια δημοσίευση αναφέρεται ότι: «Το φαινόμενο του Διονυσίου αξίζει ιδιαίτερη προσοχή. Η μεγάλη έκταση της φωνής του, η βραχνάδα του, η δυνατότητα αλλαγής έκφρασης και ύφους, ανάλογα με το θέμα του τραγουδιού ήταν κάτι το ανεπανάληπτο. Το χάρισμα που έκανε ιδιαίτερη εντύπωση στους δημιουργούς των τραγουδιών του, ήταν η ικανότητα του να ηχογραφεί τα τραγούδια τους με μοναδικό τρόπο».

«Ο Διονυσίου, αναφέρει ο στιχουργός Τάκης Σούκας, είναι ο μόνος τραγουδιστής που δεν έχασε ποτέ, ούτε μια φορά στα τόσα χρόνια, τον τόνο του». Για την σιβαρότητα της φωνής του έχει αναφερθεί πολλές φορές και ο μεγάλος στιχουργός Λεωτέρης Παπαδόπουλος.

Ας κάνουμε ένα μουσικό διάλειμμα

μέσα από τους στίχους από τα τραγούδια του Διονυσίου, που μείνανε βαθιά στις καρδιές μας από την στιγμή που τα ακούσαμε για πρώτη φορά.

Δανειστήκαμε τον τίτλο του σημερινού μας κειμένου από ένα πολύ γνωστό τραγούδι που ακούστηκε και σε κινηματογραφική ταινία στην οποία πρωταγωνιστούσε ο αξέχαστος Νίκος Κούρκουλος.

Το τραγούδι έχει τον τίτλο: «Βρέχει φωτιά στην στράτα μου». Τους στίχους έγραψε ο Λεωτέρης Παπαδόπουλος και την μουσική ο Μίμης Πλέσσας.

*Βρέχει φωτιά στην στράτα μου
φωτιά που με έχει ανάψει
για τα φτωχά τα νιάτα μου
κανέναν δεν θα κλάψει.*

Ένα άλλο τραγούδι σε στίχους του Άκη Πάνου, ο Στράτος Διονυσίου τραγουδά για την μετανάστευση τότε των ανθρώπων μας στην Γερμανία.

Τα λόγια είναι χαρακτηριστικά:
*Στον σταθμό του Μονάχου
με πέταξε η μαύρη μοίρα μου.
Κάθε άνθρωπος και γλώσσα*

*ποιόνε ξέρω ποιος με ξέρει
αφιλόξενα τα μέρη
παγωμένες οι καρδιές.*

Ο Στράτος Διονυσίου, όπως αναφέρουν οι βιογράφοι του, έζησε τρεις δεκαετίες, μέσα στην επιτυχία, την αναγνώριση και την καταξίωση.

Μέχρι όμως να γνωρίσει την αναγνώριση και την δόξα και πριν κάνει την πρώτη εμφάνιση του στο τραγούδι, ο Στράτος άλλαξε διάφορα επαγγέλματα. Υπήρξε ράφτης, μικροπωλητής ακόμη και εργάτης. Κλείνουμε την σημερινή μας αναφορά για τον αξέχαστο Στράτο Διονυσίου με τους στίχους ενός πολύ δημοφιλούς τραγουδιού «Αλήτη με είπες μια βραδιά»

*Αλήτη με είπες μια βραδιά
χωρίς καμιά αιτία
μα του αλήτη η καρδιά
δεν σου κρατά κακία.*

Αυτά για σήμερα μέχρι την άλλη εβδομάδα ξεφυλλίζοντας και πάλι τα παλιά.

Μπάμπης Ράκης